

[Skatteministeren]

som man har lyst til. Indtil 31. december 1992 gælder en regel, der på EF-sprog hedder stand still. Det er en forpligtelse, som ligger på de enkelte lande til ikke at forhøje deres afgifts-satser, herunder momssatsen. Den danske forpligtelse hedder den gamle moms på 22 pct. plus arbejdsmarkedsbidraget, og det svarer til 22 pct. + 3 pct. moms, og det vil sige, at den danske forpligtelse på dette område er 25 pct.

Der er altså ingen som helst problemer i forhold til denne såkaldte stand still-forpligtelse, og derfor er der ikke baggrund for hverken hr. Jens Thofts eller hr. Ole Donners påstande om, at denne forhøjelse af momssatsen med 3 pct. giver problemer i forhold til de beslutninger, der er truffet i EF.

Jeg skal til hr. Ole Donner yderligere sige, at der heller ingen problemer er i forhold til varelagre. Også i forhold til varelagre er denne omlægning fuldstændig neutral. Der er selvfølgelig heller ingen problemer i forhold til sort arbejde, for i og med at forbrugerpriserne ikke ændres, ændres heller ikke forholdet mellem hvidt og sort arbejde.

Hr. Ole Donner påstår, at Danmark er ekspert i at lave love, der strider mod EF-retten. Nu står jeg ikke lige her med en opgørelse, men jeg kan i hvert fald godt love hr. Ole Donner, at Danmark sagtens kan klare sig i forhold til andre lande, når det gælder antallet af sager, der er anlagt ved EF-Domstolen, og hermed mener jeg, at hvis Danmark ikke er det land, der har færrest sager, så er det i hvert fald et af de lande, der har færrest sager, og derfor tager jeg mig kritikken fra hr. Ole Donner meget let. Men det er selvfølgelig klart, at det, vi ser afspejlet på en række afgiftsområder, er det forhold, at Danmark har et meget højt og efter regeringens opfattelse også for højt skatte- og afgiftstryk.

Nu er det blevet synliggjort meget direkte på momsområdet, det er vel sådan set det, der er sket ved at omlægge fra ambi til moms, og det gør selvfølgelig det meget aktuelt, som fru Elisabeth Arnold var inde på, nemlig at vi bestemt bør gå i gang med at drøfte mere grundlæggende strukturændringer i det danske skatte- og afgiftssystem; det lagde KVR-regeringen i to omgange op til, men det fik den skæbne, som vi alle sammen kender, af de grunde, som vi også alle sammen kender. Nu tror jeg, 1992 vil blive noget optaget af, at vi skal have klaret

nogle afgiftsproblemer, men jeg er da klart også af den opfattelse, at vi på et eller andet tidspunkt burde gå i gang med at kigge på mere grundlæggende strukturændringer af skattesystemet, så vores skatte- og afgiftsstruktur bedre kommer til at harmonere med den verden, der er omkring os. Men om det kan føre til et positivt resultat, afhænger også meget af den vilje, som parterne i en sådan samtale møder op med. Hvis den er stærk, og hvis den er bedre, end den har været ved de tidligere forsøg, kunne det måske føre til noget positivt. Det kunne da godt være, det en eller anden dag, når tiden er moden, var værd at prøve.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Når ministeren og hans sikkert dygtige embedsmænd foretager de beregninger, der ligger til grund for ministerens talepapir, og når ministeren meget præcist kan sige, at det er helt og aldeles neutralt, så er det ud fra en teoretisk skrivebordsbetragtning, og fordi de forhold, som gælder uden for Skatteministeriet, ude i virkeligheden, derude, hvor de 5 millioner danskere lever, bl.a. også er styret af noget for et skatteministerium så fjernt som psykologi. Når ministeren siger, der ikke vil blive mere grænsehandel ud af det her, så er det en sandhed med modifikationer. Hvorfor er der nogle butikker, der reklamerer med, at en vare koster 19,95 kr., når vi alle sammen ved, at vi kommer til at betale 20 kr.? Det gør man, fordi det er et reklamemæssigt fif, 19,95 kr. ser billigere ud end 20 kr.

På samme måde reklamerer butikker i Tyskland med, at momsen på en lang række basale fødevarer i Tyskland kun er 7 pct. Nu får vi en moms på basale fødevarer i Danmark, der er 25 pct. Dette gigantiske afgiftsgab vil få en psykologisk effekt sat i gang i retning af, at folk vil blive stimuleret til at foretage grænsehandel. Det samme gælder vedrørende det sorte arbejde. Nu vil det blive sådan, at man kan spare 25 pct., hvis man ikke skal have en faktura; det er det, der vil blive sagt i folkemunde, også i Viborg Amt.

Ministeren siger, at man bare kan skubbe det videre, og der blev brugt eksemplet fra elværkerne, men den smedemester, der har svejset en plov og har brugt noget jern og andet udstyr til det, siger til halvtidskontordamen: